

Birlik, Berâberlik ve Müslüman Türk Kudreti'nin Nizâm-ı Âlemdeki Rolü

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Kullarının dünyevî ve uhrevî mutluluğunu isteyen Allâhü Teâlâ, **Rabb** isminin muktezâsı ve **sonsuz rahmeti**'nin bir eseri olarak sevgili rasûlü Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm* vasıtası ile bizlere tebliğ ettirmiş olduğu Kur'ân-ı Kerîm'inde ve İslâm Dîni esâsları'nda, insanlığın muhtaç olduğu en doğru yolun kendi ilâhî sistemi olduğunu belirterek,

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قف

"Hak dîn, Allâh ındinde (ancak) İslâm'dır".¹

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا.

"Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun îcâblarını yerine getirenlerden) râzî oldum".²

buyurmakda; bundan sonra da her türlü felâketin sebebi olan,

¹-Âl-i İmrân 19.

²-Mâide 3.

وَمَنْ يَبْتَغِ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa, ondan (bu dîn) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhiretde de en büyük zarara uğrayanlardandır".³

esâsını ifâde ederek İslâm dışı sistemlere ve inanışlara gönül vermemezi emr etmektedir.

Ayrıca, dünyâda ve âhiretde felâh bulup mutlu olmamız için de,

فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ

"Emr olunduğun (uz) gibi dosdoğru ol (unuz)".⁴

hakîkatini emr ederek,

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ.

"Hepiniz toptan Allâh'ın ipine (Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dîni esâslarına) sımsıkı sarılın. Parçalanıp dağılmayın. Allâh'ın üzerinizdeki ni'metini düşünün".⁵

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۗ ط إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.

"Allâh'a ve O'nun Rasûlüne itâat edin. (Fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile) birbiriniz ile çekişip didişmeyin. Sonra korku ile za'fa düşersiniz. Rüzgarınız

³ -Âl-i İmrân 85.

⁴ -Hud, 112. Şûrâ, 15.

⁵ -Âl-i İmrân, 103.

(kuvvet ve kudretiniz kesilip) **gider**. (Allâh'ın size olan yardımı kesilir. Kuvvetiniz ve devletiniz yok olup gider). **Bir de sabr** (-u sebât) **edin**, (sıkıntılara katlanın). **Çünkü Allâh, sabr edenlerle berâberdir**".⁶

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ط وَأُولَئِكَ هُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ لَا .

“Siz, kendilerine ap-açık delil’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlar (ın hâli) : En büyük azâb onlarındır”.⁷

îkâzını yapmakda ve aklımızı başımıza toplayıp sonunda pişman olmamızı hatırlatmaktadır.

Sevgili peygamberimiz Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* da bir Hadîs-i şerîf’lerinde, dünyevî ve uhrevî mutluluk yollarının Kur’ân’da olduğunu belirterek şöyle buyurmaktadır:

إِنَّهُ سَتَكُونُ فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ قِيلَ: فَمَا النَّجَاةُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى. فِيهِ نَبَأٌ مَنْ قَبْلَكُمْ. وَخَبْرٌ مَنْ بَعْدَكُمْ. وَحُكْمٌ مَا بَيْنَكُمْ. وَهُوَ فَضْلٌ لَيْسَ بِالْهُدْلِ. مَنْ تَرَكَهُ تَجْبُرًا فَصَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى. وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ تَعَالَى. وَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ. وَنُورُ الْمُؤْمِنِ. وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ. وَالصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ. وَهُوَ الَّذِي لَا تُرْبَعُ بِهِ الْأَهْوَاءُ. وَلَا تَشْتَعِبُ مَعَهُ الْأَرْأَاءُ. وَلَا يُشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ. وَلَا يَمْلَأُ

⁶ -Enfâl, 46.

⁷ -Âl-i İmrân Sûresi, âyet 105.

الْأَتْقِيَاءُ. مَنْ عِلْمٌ عَلَيْهِ سَبَقَ. وَمَنْ عَمَلٌ بِهِ أَجْرٌ. وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلٌ.
وَمَنْ عَصَمَ بِهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Muhakkak ki ileride muzlim gece kıt'aları (*zifîri gece karanlıkları*) gibi fitneler olacaktır. Denildi ki -Yâ Rasûle'llâh, ondan necât (*kurtuluş*) ne?-. Buyurdu ki Allâhü Teâlâ'nın Kitâbı (*Kur'ân-ı Kerîm*) dir.

Onda sizden evvelkilerin haberi, sizden sonrakilerin haberi, birbirinizin arasındaki şey'lerin hukmü vardır. O bir hezl (*boş söz*) değil, (*hakk ile bâtulı birbirinden ayıran*) bir fasıldır. O'nu tecebbüren (*kibirlenip büyülenerek*) terk edenin Allâh belini kırar. Doğru yolu O'nun gayrisinde arayanı, Allâh dalâlete düşürür. O, Allâh'ın habl-i metîni (*sapa sağlam bir ipi*), nûr-i mübîn'i (*ap-açık bir nûru*) dir. Zikr-i hakîm'dir. Sırât-ı müstekîm'dir (*en doğru yol O'dur*). Keyiflerin sapıtmasına, re'yelerin dağılmasına yegâne sebep O'dur. Ulemâ', O'na doymaz. Etkiyâ' (*Allâh korkusu ile günah işlemekten çekinenler*) O'ndan usanmaz. O'nun ilmini bilen ileri gider. O'nunla amel eden me'cûr olur (*sevab kazanır*). O'nunla hukm eden adâlet eder. O'na sımsıkı sarılan doğru yola hidâyeti bulur”⁵.

Şu halde gerçek yol, doğru düşünce, Kur'ân ve İslâm yolu bu olduğuna göre her türlü İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen ve inanış şekillerinden uzak kalarak yalnız Kur'ân'a gönül verip O'nun gösterdiği yoldan gitmemiz, çeşitli fikir ve düşünce

5-Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, C.1.ss.91.

Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsir, C.1.ss.30. Elmalılı Hamdi Yazır.

Dârimî, Sünen, Fedâilü'l-Kur'ân.

şekillerinden, tefrîkadan ve ihtilâflı konulardan uzak kalmamız gerekmektedir.

Ne yazık ki emr-i ilâhî ve irşâd-ı peygamberî bu olduğu halde, Müslümân olduğumuzu, Kur'ân ve sünnet yolunda gittiğimizi söylediğimiz halde, içinde bulunduğumuz şu zamanda, *-İslâm'a hizmet gâyesi ile de olsa-* çeşitli fikir, görüş, sistem, düzen ve yorum ayrıcalıkları ile gurup gurup, cemâat cemâat, parti parti ayrılıp İslâm birlik ve berâberliğini temelinden bozduğumuzu bilmez ve anlamaz bir hâle geldik.

Cezâyir, Filistin, Afganistan ve Irak gibi, nüfusunun çoğunluğu Müslümân olan memleketlerin başına gelen akla hayâla sığmadık felâketlerin,

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ^ط وَأُولَئِكَ هُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ لَا

“Siz, kendilerine ap-açık delil’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlar (ın hâli) : En büyük azâb onlarındır”.⁸

âyet-i kerîmesinde ve benzeri âyet-i keîme ve hadîs-i şerîflerde belirtilip önemle üzerinde durulan bu ihtilâf ve tefrîkanın bir netîcesi olduğunu görüp ibret almadığımız gibi, gittiğimiz yolu haklı bulup *-Biz de bu şekilde İslâmâ ve Müslümân'lara hizmet ediyoruz-* düşüncesine kapılarak çeşitli yorum ve inanış şekilleri ile müdâfaa eder bir duruma geldik.

Halbuki böyle bir yol ta'kîb etmek, Kur'ân ve sünnet yoluna aykırı olduğu gibi, İslâm'ı bozup mensûbları olan Müslümân'ları

⁸ -Âl-i İmrân Sûresi, âyet 105.

zayıf düşürüp helâk etmek için çalışan İslâm düşmanlarının işini kolaylaştırmaktan başka bir netice doğurmamaktadır.

Bu konularda araştırma yapan meslekdaşlarımızdan birisi, güzel bir noktaya işaret ederek,

إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةٍ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا.

“Şübhesiz Allâhü Teâlâ, her yüz sene başında bu ümmetin dinini yenileyen bir müceddid gönderir”.⁹

hadîs-i şerîf'inin izâhında şöyle diyor:

“İçinde bulunduğumuz şu zamanda çeşitli İslâmî cemâatler ile görüşüp teâtî-i efkâr'da (fikir alış-verişinde) bulunduk. Onlardan her bir cemâat -Bizim hocamız İslâm'a daha fazla insan yetiştirmiştir. Bunun için zamânın müceddidi veyâ mehdî'si varsa o da bizim hocamızdır, başka bir kimse olamaz” diyor ve böylece çeşitli fikirler ve birbirine zıd iddiâlar ortaya çıkarak tefrika meydana geliyor”.¹⁰

“İslâm'da halîfe ta'yin etmenin büyük hikmetlerinden biri de, Müslümân'ları bir araya getirip birleştirmektir. Bunun için bir zamanda iki halîfe ta'yin edilmesi câiz değildir”.¹¹

Câbir radiye'llâhü anh'den rivâyet edilen şu hadîs-i şerîf de, bu hakîkatleri te'yîd edip gözlerimizin önüne sermektedir.

فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرِ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ.

⁹ -Et-Tâcû'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdîsi'r-Rasûl s.a.v. C.3.ss.428. (Ebû Dâvud, El-Hâkim ve El-Beyhekî). Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf.

¹⁰ -Günümüz Mes'elelerine Fetvâ'lar, C.2.ss.251. Halil Güneç.

¹¹ -Aynı eser, C.2.ss.207. Halil Güneç.

*“Sözlerin en hayırlısı Allâh'ın Kitâb'ı (Kur'ân-ı Kerîm) dir. En hayırlı hidâyet, Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'ın irşâd ve hidâyeti'dir. Din işlerinin en fenâları sonradan uydurulan şey'lerdir ve her bid'at bir dalâlet'dir”.*¹²

Kezâ, büyük Sahâbî Abdu'llâh ibn-i Mes'ûd radiye'llâhü anh'in talebelerine yaptığı şu vasiyetleri de, içinde bulunduğumuz şu zamanda bize büyük bir ışık tutmaktadır:

*“Kardeşlerim, ilim ortadan kalkmadan ilim tahsiline ehemmiyet veriniz. İlmî ortadan kalkması, tabii ehl-i ilm'in ölümü iledir. Sizden hiç biriniz, kendisine ne zaman mürâceat edileceğini ta'yîn edemez. Fakat yakında bir sınıf insanlar ile karşılaşacaksınız ki onlar, sizi, Kitâbü'llâh'a da'vet etdiklerini iddia ederler. Halbuki bu ehl-i bid'at, Kitâbü'llâh'ı arkalarına atdiklarını fark edemezler. Böyle dalâlet zamânında, ilmin sâye-i irşâdına sığınmanızı tavsiye ederim. Bid'at iltizam etmekden (bid'at olan şey'leri lüzumlu görerek yapmakdan), kelâmî tekellüf'den (hakikatleri ikinci plâna atarak gösterişli konuşmalar yapmakdan), felsefî teammuk'dan (felsefî fikirler içerisine dalarak yeni yeni şey'ler ortaya koymakdan) sakınınız. Dînimizin safvet-i asliyyesini (saf ve temiz hâlini) muhâfaza etmeye çalışınız”.*¹³

Dünyevî ve uhrevî mutluluğumuzun en belirgin anahtarlarını bize bildiren bu âyet-i kerime'lerin ve bu Hadîs-i şerîflerin ışığında, içinde yaşadığımız şu zamânın akla hayâle gelmedik fitne, fesâd, ihtilâf ve tefrikaların, zifrî karanlıklar gibi başımıza üşüştüğü şu günlerde, Kur'ân-ı Kerîm'in şu ifâdelerini

¹² -384-Riyâzû's-Sâlihîn, C.1.ss.164. (172 nolu h.ş.). (Sahîh-i Müslim) den.

¹³ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarih Tercemesi, C.4.ss.63. Kâmil Miras. (Hammâd ibn-i Ebî Süleymân rivâyeti).

düşünüp ibret alarak her türlü tefrîka ve ihtilâfdan uzak kalarak kurtuluş çâreleri aramamak, büyük bir gaflet eseridir.

Her zaman ve her yerde birlik ve berâberlik içerisinde yaşamamıza büyük bir ehemmiyet veren Cenâb-ı Hakk, yalnız kendisine kulluk yapıp, ihtilâfa ve tefrîkaya düşenler gibi olmamamız husûsunda bizleri şöyle uyarmaktadır:

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ.

"Hakikat, şu (tevhîd ve İslâm dîni), bir tek dîn olarak, sizin dîninizdir. Ben de sizin Rabb'inizim. O halde (başkasına değil) bana kulluk edin".¹⁴

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ^ط كَلًّا إِنبَاءً رَاجِعُونَ. ع

"(Bir kısım Muhâtablardan, Yahûdî'lerden ve Nasrânî'lerden bazıları) **aralarında, (dîn) işlerinde fırka fırka oldular** (ihtilâfa düştüler). (Bununla berâber) **hepsi yine ancak bize dönücülerdir**". (Biz de onlara amellerine göre mükâfât veyâ mücâzât vereceğiz).¹⁵

Merhûm ve mağfûr Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, bu âyet-i kerîmelerin işâret ettiği husûslar hakkında şöyle diyor:

"Bu âyet-i kerîmede işâret edildiği ve sahîh hadîslerde vârid olduğu gibi İslâm ümmeti arasında da tefrîkalar çıkacak, bu arada emir parçalanacak, memleketler zâyi' olacak. Bununla berâber yine Peygamber ve ashâbının yolunda giden bir fırka-i nâciye, bir sâlih kimseler zümresi eksik olmayacak. Bu arada peygamberlik iddiâsında bulunan otuz kadar deccâlden sonra ulûhiyyet iddiâsına kalkışacak olan koca Deccâl, Mesih'in

¹⁴ - Enbiyâ', 92.

¹⁵ - Enbiyâ', 93.

nüzûlü ile helâk olacak, derken Ye'cûc ve Me'cûc çıkacak, yer yüzünde görülmedik fesadlar, tasvirlerle sığmaz harbler yaptıktan sonra Allâhü Teâlâ'nın emri ile mahv olacaklar, artık sâlib kırılacak, hınzır öldürülecek, sâlih kimseler hâkim olacak, Hazreti Muhammed *aleyhis-selâm*'ın tebliğ etmiş olduğu şerâtin tamâmı hâkim kılınarak insanlık âlemi yeniden bir saâdet devri yaşayacak. Küçük ve büyük kıyâmet alâmetleri vukû' bulduktan sonra Dâbbetül-arz çıkacak, güneş batıdan doğacak, bundan sonra da sûr üfürülerek büyük kıyâmet kopacak, ikinci sûr üfürülünce de herkes kabirlerinden kalkıp dirilerek eski hâline dönecek, haşır ve neşr olup o büyük Dîn günü muhakkak bir sûrette vukû' bulacak, âkıbet Cennet sâlihlerin olacaktır".¹⁶ Tecrid,c 9.ss.101. bakılacak

Kezâ, kıyâmetin on büyük alâmetinden biri olan Ye'cûc ve Me'cûc hakkındaki şu âyet-i kerîmelerin meâlini verdikten sonra onların tefsîrinde de şöyle diyor:

ثُمَّ اتَّبِعْ سَبَبًا. حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا. قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ بِنُجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا. قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا. لَا تَأْتُونِي رُتَبَ الْحَدِيدِ ط حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ط حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا لَا تَأْتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا. ط فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا.

¹⁶ -Hak Dîni Kur'ân Dili Yeni Mealli Türkçe Tefsir, C.5.ss.3374. El. M. Hamdi Yazır.

"**Sonra** (bir sebep) **bir sebebi ta'kîb etti de** (batı ile doğu arasında bir cânibe doğru gitdi de, bir yol tuttu da)".

"**Nihâyet iki dağ arasına vardığı zaman onların önünde hemen hemen hiç bir söz anlamaz bir kavim buldu**".

"**Onlar** (mütercimleri vâsıtası ile) **dediler ki: -Ey Zülkarneyn, hakikat, Ye'cûc ve Me'cûc bu yerde fesad çıkaran (kabîle) lerdir. Bizimle onların arasına bir sedd yapman şartı ile sana bir harc (vergi) versek olur mu?-**".

"**Dedi ki: -Rabb'im'in beni içinde bulundurduğu (ni'met, sizin vereceğinizden) daha hayırlıdır. Haydi, siz bana (bedenî) kuvvet ile yardım edin de ben onlarla sizin aranızda bir redim (bir sedd) yapayım-**".

"**Bana demir kütelleri getirin.** (o iki dağın) **iki ucu tam denkleştigi vakit, üfleyin (körükleysin) dedi. Nihâyet onu (demiri) bir ateş hâline koyduğu vakit -Getirin bana, dedi, üstüne erimiş bakır dökeyim-**".

"**Artık onu aşmaya da güç yetiremediler, onu delmeye de muktedir olamadılar**".

"**Bu, dedi: Rabb'im'den bir rahmetdir. Rabb'im'in va'di geldiği vakit O bunu dümdüz yapar. Rabb'im'in va'di bir hakdır**".¹⁷

"Bu âyet-i kerîmelerde zikri geçen Ye'cûc ve me'cûc, vaktiyle bir veyâ iki kavmin hass ismi olsa da, doğrusu, lisân-ı İslâm'da müteâref olan mefhum şudur: Aslı ve nesebi belirsiz,

---

¹⁷ -Kehf, 92-98.

din ve millet tanımaz bir hâlita-i beşer ki hurûcları eşrât-ı saattendir. Arzı ifsad edeceklerdir".¹⁸

"İşte batıyı doğuyu dolaşarak bir çok hizmetlerde bulunan Zül-karneyn'in en büyük işi, en büyük görevi, Rabbânî bir rahmet olan böyle maddî ve ma'nevî kuvvetli bir seddin inşâsıdır ki böyle bir seddin yıkılması, beşeriyet için büyük bir felâket olacaktır".¹⁹

"Hemen hemen söz anlamıyacak gibi olan bu kavim, Zül-karneyn'e, *-Ye'cûc ve Me'cûc denilenler bu iki topluluk, her türlü imkânlarını kullanarak yer yüzünde fitne ve fesad yapıyorlar, biz sana harc (vergi) versek de, her türlü imkânlarımız ile sana yardım etsek de bize bir sedd yapıversen olur mu?* dediler. O da *-Bana kuvvetle, büyük bir sadâkat ve gayretle yardım edin. Demir gibi sağlam kalbler getirin, iki ucu denkleştirince de, ya'nî (مِنَ الْمَهْدِ إِلَى الْكَعْبِ)* olunca da,²⁰ üfleyin *-(ya'nî Ezkâr-ı evrâda devam edin-*²¹ dedi. Nihâyet demir gibi salâbetli (kuvvetli ve kudretli) olan kalb demirini, tâat ve zikir harâretinin te'sîri ile ateş hâline getirince, *-Getirin, ona bakır kaynağı dökeyim. Şeytanın hîlesi işlemeyecek bir şekilde o kalblerin içine îmân ve muhabbet cevheri, metânet kimyâsı*

¹⁸ - Hak Dîni Kur'ân Dili Yeni Meallî Türkçe Tefsir.C,4.ss.3288. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

¹⁹ - Hak Dîni Kur'ân Dili Yeni Meallî Türkçe Tefsir. C.4.ss.3291-3292. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır.

²⁰ -Bu Hadîs-i şerîf'in tamâmı,

أَطْلُبُوا الْعِلْمَ مِنَ الْمَهْدِ إِلَى الْكَعْبِ.

"Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz" şeklindedir.

²¹ - **Ezkâr-ı evrâd**: Söylenmesi ve okunması âdet hâline getirilen dîni duâlar, Tevhîd ve Tesbîh gibi zikirler, anlamıdır.

dökeyim de ona Rahmân'ın mâsivâsı (Allâh'dan başka hiç bi şey') yükselemesin" dedi.²²

"Aşılması ve delinmesi mümkün olmayan bu sedd hakkında bir çok rivâyet ve eser varsa da bunların hiç birisi Kur'ân'da ifâde buyurulan vasıflara uymuyor. Allâhü a'lem, Kur'ân-ı Kerîm'in haber verdiğ bu redim (*bu sedd*), Zül'-karneyn'den, onun yapılmasını isteyen kavmin bu sâyede gerek ferd olarak gerekse toplum olarak sâhip olmak istedikleri maddî ve ma'nevî bir kuvvet olsa gerektir ki böyle bir sedd, demir kütleleri gibi salâbetli olan (*kuvvetli ve kudretli olan*) unsurlarına akıtılan rabbânî bir feyz ile teşekkül etmiş madî ve ma'nevî bir sedd (*demek*) olur".

Fetih sûresindeki

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ط
وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا. ل

"Mü'minlerin yüreklerine -îmânlarını katmerli bir îmân ile artırsınlar diye- sekînetini (kuvve-i ma'neviyesini) indiren O'dur. Göklerin ve yerin bütün orduları Allâh'ındır. Allâh, her şey'i hakkıyla bilendir, yegâne hüküm ve hikmet sâhibidir".²³

"Eğer bu kavim, müfessirlerin nakl ettikleri gibi Türk kavmi ise, burada Zül'-karneyn'e kuvvetle yardım eden Türk'lerin mazîde yer yüzünü fitne ve fesaddan kurtarmak için yaptıkları

²²-Hak Dîni Kur'ân Dili Yeni Mealli Türkçe Tefsir. C.4.ss.3291-3293. Elmalı Muhammed Hamdi Yazır.

Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi ve şerhi, C.9. ss. 95-102. (1372) nolu Hadîs-i şerîf ve şerhi. Kâmil Miras.

²³ -Fetih, 4.

hizmetlerin ehemmiyyetine işâret edilmiş olduğu gibi, Hazreti Muhammed *aleyhi'selâm*'ın Bi'setinden (*Peygamber olarak gönderilmesinden*) sonra İslâm'a yapacakları hizmetlere de işâret edilmiş olur. Bunun için Türklerin inkirâzı, Ye'cûc ve Me'cûc seddinin yıkılması ve nizâm-ı âlemin fesâdı deme olacaktır ki böyle büyük bir felâketin vukûu, eşrât-ı saatdendir".

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ.

"O halde kim mü'min olarak iyi (amel)lerden bir (şey) yaparsa işte onun sa'yinin (karşılığı) şükran olacaktır, Küfran (ve mahûmiyyet) değil. Biz onun hiç şübheiz yazıcılarıyız".

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ.

"Helâk ettiğimiz bir memleket (ehâlisinin) hakîkten (mahşere) dönmemeleri imkânsızdır".

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ.

"Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirip kalacak, -Eyvâh bizlere, Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik. Hayır, biz (kendimize zulm eden) zâlim kimselerdik- (diyecekler)".²⁴

(Ye'cûc ve Me'cûc'ü tutan ve bir rahmet-i Rabbâniyye olan o âhenîn sed, Dîni tevhd seddi açılıp da o ne idiği belirsiz halk boşandığı ve her tepeden akın ederek çıktığı ve gerçek va'd

²⁴ - Enbiyâ',94-95-96-97.

olan kıyâmet alâmetleri zuhûr edip hisâb gününün yaklaştığı vakit,

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

"(Münâfikların ve kâfirlerin) hâli, şeytanın hâli gibidir. Çünkü (şeytan), insana *-Küfr et-* der de o küfr edince *-Ben kakâkten senden uzağım. Çünkü ben âlemleri Rabb'i olan Allâh'dan korkarım-* der".

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَلِكَ جزؤا الظَّالِمِينَ. ٤

"Nihâyet ikisinin de (azdıranın da azanın da) âkabeti hakîkaten ebedî ateşin içinde kalmaları olmuştur. İşte zâlimlerin (münâfikların ve kâfirlerin) cezâsı budur".²⁵

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

"Onların çoğu (bu şekilde hareket edenlerin ekseriyeti), Allâh'a ortak tutmaksızın îmân etmez".²⁶

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Kendiniz bilib dururken, hakk'ı bâtl'a karıştırdı ve gerçeği gizlemeyin".²⁷

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Ey ehl-i kitâb, neden doğruyu eğriye (hakk'ı bâtl'a) karıştırdığınız ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?"²⁸

²⁵ -Haşr, 16-17.

²⁶ -Yûsuf, 106.

²⁷ -Bakara, 42.

²⁸ -Âl-i İmrân, 71.

âyet-i kerîmeleri de aynı hakîkatleri ifâde etmekte ve İslâm Dîni'nin bölünmez bir bütün olduğunu açıkca belirtmektedir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ. فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ .

“Ey îmân edenler, hep birden silm’e (sulh’a ve İslâm’a girin. Kâmil, olgun birer Müslümân olun). Şeytan’ın adımları ardına düşmeyin. (İnsanları yoldan çıkararak küfür ve dalâlet ehlinin sözlerine ve fiillerine uymayın). Çünkü o, sizin ap-açık bir düşmanınızdır”.

“Size bunca delil’ler geldikten sonra yine kusur ederseniz (silm’e girmekten kaçarsanız), iyi bilin ki muhakkak Allâh, Azîz’dir (mutlak gâlibdir, hükmüne karşı gelinmez, dilediğini yapar ve emrini infâz eder) ve Hakîm’dir (her yaptığını bir hikmetle yapar)”²⁹.

²⁹ -Bakara, 208-209.